

Nikola Meeuwsen

SIMON VAN BOXTEL

NIKOLA MEEUWSEN MET RACHMANINOFF

In het Concertgebouw Brugge speelde Nikola Meeuwsen Rachmaninoffs Tweede pianoconcert met GUSO, het Gents Universitair Symfonisch Orkest onder leiding van Steven Decraene. Het orkest staat open voor musici binnen én buiten de universiteit, maar koppelt die toegankelijkheid via audities aan een duidelijke kwaliteitsambitie. Die ambitie klom ook door in de inzet en betrokkenheid waarmee het met Meeuwsen samenklonk. Op de volle, dragende Fazioli kreeg Meeuwsens spel meteen een brede sonoriteit, waarin het zangerige karakter van zijn vertolking bijzonder mooi tot zijn recht kwam.

Bij Meeuwsen is zingen op de piano niet alleen een kwestie van gedoseerd pedaalgebruik en fijnzinnige klankverhoudingen; het begint in een beheerst toucher, in het bewuste contact met de toets en met het mechaniek dat daarachter schuilgaat.

Muzikale focus lijkt bij hem het vertrekpunt: hoorbaar in zijn toucher, zichtbaar in zijn houding. Zijn fysieke onbeweeglijkheid is geen pose, maar maakt deel uit van een spel waarin alles volledig in functie staat van de klank en van de muzikale opvatting. Meeuwsen zoekt niet naar effect en hoeft muzikale ideeën niet nodeloos uit te vergroten om ze betekenis te geven. Zo ontstaat een muzikale coherentie waarin de grootsheid van Rachmaninoffs Tweede pianoconcert gestalte krijgt. Daarmee raakte Meeuwsen aan wat *The Times* in 1908 over Rachmaninoffs eigen uitvoering van dit werk schreef: “the strict economy of movement of arms and hands” en “the freedom from extravagance of any kind”. Meeuwsen zocht daarbij nergens het gevecht met het orkest op. Hij luisterde niet naar hoe hij zich boven het orkest kon verheffen, maar naar hoe hij ermee kon samenklinken: in timing, kleur en frasering. Daardoor werd dit concert geen vertoon van solistische overmacht, maar een lyrische vertolking waarin de piano niet boven een begeleidend orkest werd geplaatst, maar deel uitmaakte van één gedeelde muzikale beweging.

Als toegift speelde Meeuwsen het eerste van Scriabins *Deux poèmes*, op. 32. Na Rachmaninoffs monumentale werk sloot deze dichterlijke miniatuur daar op intieme wijze bij aan. Het cantabile kreeg hier een andere gedaante: minder direct, haast impressionistisch van sfeer, maar toch muzikaal transparant. In het meerstemmige weefsel realiseerde Meeuwsen precies wat Scriabin met *ben marcato le due voci, ma dolce* vraagt: de stemmen spraken duidelijk, zonder de poëtische sfeer te verharderen. En waar Scriabin later het zeldzame *inaferando* noteert – het ongrijpbare, het nauwelijks te vattene – kreeg dit muzikale gedicht iets etherisch, terwijl het toch helder omlind bleef.

Jurgen Degryse

Gehoord: Concertgebouw Brugge, 4 mei 2026

KLASSIEK LEEFT MEESTERLIJK VIERT KONINGIN ELISABETHWEDSTRIJD

Zeven concertavonden in de kerken van Knokke-Heist stonden deze zomer in het teken van 75 jaar Koningin Elisabethwedstrijd en de 150ste geboortedag van koningin Elisabeth van België. Alle solisten waren laureaten van de wedstrijd.

In de eerste festivalweek gaven drie eersteprizewinnaars vier recitals: festivalopener Nikola Meeuwsen, Lukáš Vondráček, die tweemaal optrad, en Severin von Eckardstein. In de tweede week maakte de Steinway D plaats voor een Steinway B – volgens artistiek directeur en pianolaureaat Liebrecht Vanbeckevoort de logische keuze voor een programma waarin samenspel centraal stond. Daarop begeleidde hij cellist Victor Julien-Laferrrière, winnaar van de eerste cello-editie in 2017, en vioollaureaat Ruslan Talas.

De slotavond verenigde zanglaureaten Charlotte Wajnberg en Thomas Blondelle met het Ataneres-orkest en de kersverse cellowinnaar Ettore Pagano.

Jurgen Degryse

Gehoord: Knokke-Heist, 25 juli t/m 8 augustus

Liebrecht Vanbeckevoort

Clara Biermasz en Johannes Moser

JEROEN GOSSE

op vrijdagavond. Ze is nu 13 jaar, en het 'label' jong talent inmiddels wel ontgroeid, want ze imponeerde opnieuw met zeer volwassen spel in een ronduit volmaakt gespeeld vierde Scherzo van Chopin. Ze wist zowel de quasi zorgeloze, bijna uitgelaten sfeer als ook het ongrijpbaar diepzinnig karakter in het middendeel, zeer goed te treffen het laatste met een ontroerende eenvoud, recht uit het hart, indrukwekkend voor iemand van haar leeftijd. Daarna speelde Anna Fedorova mooi gezongen en innerlijk bewogen twee Intermezzi uit opus 117 van Brahms, ook te beluisteren op haar laatste album.

CHOPIN FESTIVAL

Het Chopin Festival Nederland, dat eerder werd gehouden in Den Haag, Groningen, Leiden en Oegstgeest, was voor de editie van 2026 weer terug in Amsterdam en wel in de Amstelkerk. Artistiek leider en het brein achter het festival, pianiste Clara Biermasz, bedacht een creatieve link: een groot deel van de panden binnen de grachtengordel, waar ook de Amstelkerk gelegen is, is gebouwd op houten palen afkomstig uit Polen, een gegeven waar ook met een wandeling door de stad bij werd stilgestaan.

Drie dagen met een zeer vol en divers programma, met werkelijk een keur aan internationale musici, met name ook uit Polen, en ook opvallend veel jonge pianotalenten, waaronder zeker ook studenten van Clara Biermasz: Kamila Sacharzewska, Kaixin Dokter, Vadim Chaimovich, Fernando Lourens & Jayden Ordoñez, Masako Awaji, Stephan Velychko, Maria Prokofieva, José Maria Inglès en Keshav Krishnan.

We waren bij twee concerten: Akari Bastiaens opende het festival

Daarna: Carnaval van Schumann, met grillige stemmingswisselingen de temperamentvolle Anna op het lijf geschreven.

De tweede avond hoorden we de wereldvermaarde cellist Johannes Moser, gelukkig regelmatig in ons land. Moser en Biermasz peilden in volmaakt samenspel de emotionele diepte in de sonates van Brahms en Chopin. De sonate van Chopin – helaas veel te weinig gespeeld, is een specialiteit van Clara Biermasz, die ook door haar lange samenwerking met o.a. Pieter Wispelwey en andere bekende cellisten, goed thuis is in het cellorepertoire. Ze toverde de veeleisende pianopartij met gemak uit de flonkerende Bösendorfer.

Ook na de pauze was er minder bekend repertoire, in de vorm van een aantal liederen van Brahms bewerkt voor cello en piano. Ook hier imponeerde zangerige toon van Moser, die afscheid nam met het befaamde Wiegenlied, dat nog ontbrak, ook gespeeld als een groet aan zijn dochttertje van twee jaar, thuis in Wenen.

Gehoord: Amsterdam, Amstelkerk, 11 en 12 juli 2026

Eric Schoones

advertentie

Het beste van twee werelden!

bij misschien wel de beste
toetsenspecialist
van midden-Nederland

Verhoog Muziek

www.verhoogmuziek.nl

Nieuwstraat 2, 3861 AJ Nijkerk

piano's
vleugels
orgels
keyboards
digitale piano's
gitaren
reparatie
stemming
concertverhuur

